

Všestrannost na čtyřech tlapkách

Plemeno
je oblíbeno
jako lovecký
i rodinný
pes

LABRADORSKÝ RETRÍVR

Jsou přítulní a mazliví. Jejich trpělivost a vyrovnanost ve vztahu k dětem z nich činí jedny z nejoblíbenějších rodinných psů dneška. Labradorští retrívři snad každého přesvědčí svou krásou a veselostí. Přitom jim mnohdy nechybí ani kvality hlídacích psů. A nejen to: málokterý jiný pes se dokáže blýsknout v tolika různých oblastech použití.

Tito psi pocházejí z jižní části ostrova New Foundland. Poprvé byli dovezeni do Evropy před přibližně 200 lety. Jsou vhodní jako psi rodinní, dokážou vodit nevidomé, působí jako záchranáři, jako vyhledávači omamných látek i jako psi lovečtí. Jejich stabilní nervový systém umožňuje vysokou zátěž. Labradorští retrívři ovšem mají také své nároky. Aby se cítili dobře, potřebují hodně pohybu a zajímavé úkoly.

K nejvýraznějším vlastnostem labradorských retrívrů patří jejich ochota aportovat a vrozený lovecký zápal. Klid na stanovišti, chuť pracovat, vytrvalost a orientace na pernatou a vodní zvěř ovšem nejsou zrovna nezbytnými předpoklady nekomplikovaného rodinného psa. Proto především lovci, kteří se pro toto plemeno nadchnou, jsou schopni mu poskytnout původní specifické využití.

To přirozeně neznamená, že by se labradoři nemohli cítit dobře jinde než v loveckých kruzích. Existují také jiné aktivity, třeba práce s dummy (umělými aporty), která přichází v úvahu jako velmi vhodná alternativa. Jedno je jasné: toto aktivní plemeno potřebuje majitele, který má rád pohyb. Peciválové nebo lidé, kteří se z nějakého důvodu museli vzdát fyzických aktivit, by si měli vybrat nějakého méně aktivního psa.

NEDOSTATEČNÉ ZAMĚSTNÁNÍ

Inteligenci a lovecký pud labradorského retrívra rozhodně nelze podceňovat. Pokud tento lov milující pes nemůže své vlohy uplatnit, hrozí mu nevytíženost, která s sebou může přinést celou řadu nepříjemných skutečností. Důsledkem psího života bez dostatečných podnětů se mohou stát neposlušnost, neklid, letargie a dokonce i agresivita. Taková zvířata, jejichž majitel nevědomky podporoval nežádoucí způsoby chování, pak nezdědka dříve nebo později končí v útulcích. Každý, kdo uvažuje o tom, že si pořídí psa, by se měl nejprve zamyslet nad tím, zda jeho vlastní styl života odpovídá potřebám určitého šteněte. Vyhne se tím

Plemeno je oblíbeno jako lovecký i rodinný pes

bezvýhodným situacím v budoucnosti.

ZLATÉ SRDCE

Určitě se vyplatí labradorského retrívra přiměřeně zaměstnávat a zatěžovat. V takovém případě se u něj rozvine celá paleta udivujících pozitivních charakterových rysů svědčících o tom, že má srdce ze zlata. Rozpustilost a veselost, které

labradorský retrívř kolem sebe šíří a vyzáří, dokážou z obyčejného dne udělat den slunečný. A to není málo.

S tím souvisí, že se tito úžasní psi dají skutečně snadno vychovávat a vést. Pod vedením zkušeného chovatele nebo psího trenéra se s výchovou labradorského retrívra zpravidla dobře vypořádají i úplní začátečníci. Navzdory vrozeným loveckým vlastnostem tito sympatičtí psi netíhnou ke štvání zvěře ani k potulkám. Ve vztahu k dětem bývají labradorští retrívři překvapivě trpěliví a vlídní. Dvounohý dorost zkrátka patří do smečky, a proto je s láskou akceptován. Ovšem staré pravidlo, které říká, že „malé děti a psy nikdy nenecháváme samotné,“ přirozeně platí i pro ně. Vždyť koneckonců také pes by měl být chráněn před dětskou nezkušeností, děti vždycky nedokážou správně odhadnout své chování.

Skutečně se zdá, že na příslovečné vlastnosti labradora, anglicky trefně nazývané „will to please“ (snaha zavděčit se), je mnoho pravdy. Plemeno má jen jeden cíl: pokouší se dělat všechno tak, jak si to přejí jeho lidé. Pocit, který labrador

Pravidelný pohyb je důležitý, aktivní pes potřebuje zátěž

Všestrannost na čtyřech tlapkách

Retrívři z chovů zaměřených na výkon se zpravidla těší dobrému zdraví

zažívá, když je pochválen za správné chování, je pro něj zjevně tou nejkrásnější odměnou.

NEW FOUNDLAND

Možná to všechno má co dělat s původem labradorského retrívra. Již předchůdci tohoto oblíbeného loveckého a rodinného psa museli být přizpůsobiví, přátelští a pilní. Vlastí labradorského retrívra je jih New Foundlandu. I když se ta domněnka přímo nabízí, kupodivu nemá stejnojmenný kanadský poloostrov Labrador s tímto plemenem nic společného. Předky labradorského retrívra

Pro labradorského retrívra je nesmírně důležitý úzký kontakt s rodinou

bychom pravděpodobně mohli hledat mezi takzvanými psy St. Johna, jejichž vzhled a rozšíření jsou ovšem dokumentovány jen nedostatečně. Když srovnáme vodomilného, aportováním posedlého labradora s mohutným medvídkem novofundlandanem, padnou nám do oka jako největší rozdíly především menší velikost a krátká srst prvního. Naproti tomu u obou plemen lze pozorovat velkou náklonnost k mokrému živlu, vynikající plaveckou techniku a radost z aportování. Labradorský retrívř a novofundlandský pes jsou výsledkem několika staletí trvajících selekce pracovních psů, kteří člověku stáli po boku při lovu i při vykonávání každodenních prací. Silnější, mohutný novofundlandský pes sloužil mimo jiné k tahání těžkých nákladů a co se týče držení, byl přece jen méně náročný než kůň nebo poník. Labrador měl na starost lov; přinášel z vody na souši zastřelené vodní ptáky. V Anglii je dnes labradorský retrívř používán převážně pro práci po výstřelu (na pernatou zvěř). Naproti tomu jinde v Evropě a také u nás se často ujmá i práce před výstřelem, kterou v Anglii mívají na starost španělé. Velké oblíbené se těší také jak rodinný pes.

FIELD TRIALS

Existuje ještě další možnost jak labradorskému retrívřovi obstarat povyražení: takzvané Field Trials, které především v USA a v Anglii přitahují majitele labradorů i zvědavé diváky a jsou přesně stříženy na míru potřebám těchto psů.

Někteří chovatelé v rámci svých chovů dávají přednost lehce stavěnému typu labradora, který má výrazně užší hlavu, méně hluboký hrudník a delší hřbet než výstavní exempláře. U „typu na Field Trials“ je v popředí zájmu chovatele pouze a jenom výkonnost. Výstavní úspěchy jsou spíše druhořadé.

Kdo se zajímá o Field Trials, ten by se měl obrátit na ty kluby chovatelů retrívřů, které podporují i mezinárodní kondiční testy retrívřů (International Retriever Contests), konající se každý rok v jiné evropské zemi a řídicí se pravidly anglického English Kennel Clubu, který je zodpovědný za pracovní testy loveckých psů.

BÝVALÍ VODNÍ PSI

Voda hraje při výcviku labradorského retrívra velkou roli. A má to svůj důvod. Labradoři mají mnoho společného s vodními psy, kteří byli prokazatelně používáni kanadskými rybáři a lovci už v 17. století. Tito dávní vodní psi byli údajně středně velcí, měli zvlněnou srst a gen pro strakatost. Ocas prý nosili převážně nahore. Tehdy sice ještě neexistoval plánovitý chov, přesto lze tyto výkonné vod-

Standard krátce

ČÍSLO FCI: 122c

ZEMĚ PŮVODU: Velká Británie

KLASIFIKACE FCI: Skupina 8 –

Přinašeči, slídiči a vodní psi

POUŽITÍ: Lovecký pes, rodinný pes, záchranář, průvodce nevidomých, stopař.

CELKOVÝ VZHLED: Mohutně stavěný středně velký pes s krátkou bederní partií a s velmi aktivní povahou.

Široká lebka; hluboká a dobře klenutá hrud' a hrudní koš; široké, silné pánevní končetiny a bedra.

VELIKOST: U psů větší než 56 – 57 cm kohoutkové výšky, feny větší než 54 – 56 cm kohoutkové výšky

HMOTNOST: Neudána

POVAHA: Inteligentní, pozorná, dobromyslná, nikdy agresivní, přizpůsobivá, věrná, stále se snaží zalíbit se

SRST: Krátká, hustá, ne zvlněná, bez praporců, podsada odolná vůči počasí

ZBARVENÍ: Jednobarevné černé, žluté (od světle krémové až po liščí červeň) nebo jätrové/ čokoládové, bílá skvrna na hrudi je přípustná

PRŮMĚRNÝ VĚK: 10 až 14 let

KONTAKTNÍ ADRESY: Retrívř kluby:

<http://www.retrieverklub.com/>

<http://www.retriever-klub.cz/>

ní psy, kteří rybářům stáli po boku déle než 400 let, pokládat za předky novofundlandských psů, landseerů, flat coated retrívrů, chesapeake bay retrívrů a přirozeně také labradorských retrívrů.

Do jaké míry docházelo na New Foundlandu k příkřížování psích plemen dovezených z ciziny, lze dnes už jen těžko dokázat. Pokládá se však za jisté, že rybáři, obchodní lodí a výzkumné expedice s sebou často vozili psy, kteří se křížili s domácími psy na jiných kontinentech.

200 LET LABRADORSKÉHO RETRÍVRA

Podle názoru některých kynologů se první labradorští retrívři dostali do Anglie na počátku 19. století. Vycházejí při tom z toho, že první importy se uskutečnily kolem roku 1800. Rybáři na svých cestách měli možnost pozorovat skvělé aportovací schopnosti těchto atraktivních psů a mnoho jich přivezli s sebou do vlasti. Také hrabě z Malmesbury rázem podlehl kouzlu těchto psů, odkupoval je od rybářů a údajně právě on jim propůjčil krásné jméno labrador. Aportovací schopnosti, „měkká huba“ a vynikající nos těchto psů nezůstaly dlouho tajemstvím lovu posedlého hraběte. Labradorský retrívr se během velmi krátké doby stal oblíbeným aportérem, jehož popularita byla v 19. století překonána jen flat coated retrívrem. Od těch dob se poměry změnily: v anglosaských zemích patří labradorský retrívr k vůbec nejoblíbenějším plemenům a do pětice nejoblíbenějších se dostal i v USA.

OBLÍBENEC ŠLECHTY

V průběhu 19. století byla v Kanadě zavedena vysoká daň ze psů, která měla decimující účinky na početní stavy psů. Výnos anglického zákona o karanténě ztížil importy dalších labradorů a umožnil plemenu relativně izolovaný vývoj na anglické půdě.

V 80. letech 19. století se uskutečnily první cílené chovatelské pokusy v Anglii a ve Skotsku. Většina z prvních importů žila u šlechticů, kteří vlastnili velké pozemky a s nadšením se oddávali lovu. Chov labradorských retrívrů se soustřeďoval především na jejich loveckou výkonnost. Také fenotyp se sjednocoval: jeho typickými znaky se stala střední velikost těla, silná tělesná stavba, široká lebka, krátká, tvrdá srst s podsadou odpuzující vodu a hustě osrstěný „vydří ocas“ bez vlajky.

V roce 1899 se prý poprvé v jednom černém vrhu objevilo žluté štěně. Bohužel tehdy bylo usmrceno jako netypické.

Aktivní plemeno má své kořeny na ostrově New Foundland

S postupem času si však žlutí a také hnědí (čokoládoví) labradoři získali mnoho příznivců.

NENÁROČNÝ NA PÉČI

Dnes mají všechny tři barvy své nadšené příznivce. Zatímco opticky se navzájem liší a jsou určovány pouze a jen individuálním vkusem majitelů, všechny barevné rázy se podobají, co se týče povahy i nároků na péči.

Ty jsou malé, protože krátká, hustá a tvrdá srst s bohatou podsadou se dá snadno

udržovat příležitostným vykartáčováním. Záludnější ovšem je dvakrát do roka probíhající výměna srsti, protože padající srst se s oblibou zachycuje na oblečení, sedadlech aut, sedacích soupravách a na dalších látkách. A protože krátká srst tvoří osinky, dokáže se přichytit opravdu pevně. Abyste tomu zabránili, měli byste svého labradora během línání každý den někde venku důkladně vykartáčovat. Tím docílíte toho, že většina chlupů zůstane venku a nebudete se s nimi muset trápit doma.

Met